

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 1 juli 2011 in zaak nr. 10/38148 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij het besluit van 8 oktober 2010 onzorgvuldig heeft voorbereid en ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank de argumenten waarop zijn standpunt over de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas is gebaseerd, deels onbesproken heeft gelaten. Voorts heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris ten onrechte overwogen dat hij onvoldoende rekening heeft gehouden met de leeftijd van de vreemdeling en ten onrechte geen nader onderzoek heeft verricht naar de door de vreemdeling in beroep overgelegde documenten.

2.1. In het besluit van 8 oktober 2010 en het daarin ingelaste voornemen heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de verklaringen van de vreemdeling positieve overtuigingskracht missen en dat zijn relaas ongeloofwaardig is. Aan dit standpunt heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de vreemdeling nauwelijks iets heeft kunnen verklaren over de door hem gestelde strijd tussen de [redacted] en de [redacted]. Zo heeft de vreemdeling niet kunnen vertellen wat de aanleiding voor de gevechten is geweest, wanneer deze strijd heeft plaatsgevonden en wat de rol van zijn vader was gedurende deze strijd. Daarnaast heeft de staatssecretaris tegengeworpen dat de vreemdeling, afgezien van zijn naam, vrijwel geen informatie heeft kunnen geven over de persoon die zijn vader ervan heeft beschuldigd [redacted] te hebben gedood. Zo heeft de vreemdeling het adres van deze persoon niet kunnen geven en heeft hij niet kunnen vertellen waarop deze persoon de beschuldigingen aan het adres van zijn vader heeft gebaseerd. Ook wist de vreemdeling niet wanneer zijn vader

dreigbrieven van deze persoon heeft ontvangen. Voorts heeft de staatssecretaris de vreemdeling tegengeworpen dat hij nagenoeg niets heeft weten te vertellen over de werkzaamheden van zijn vader. Zo wist hij niet waar het politiebureau stond waar zijn vader werkte, kon hij geen namen van collega's noemen en kon hij niet veel vertellen over de werkzaamheden van zijn vader. Ten slotte heeft de staatssecretaris tegengeworpen dat de vreemdeling over de gestelde dood van zijn vader nauwelijks informatie heeft kunnen geven. Zo wist de vreemdeling niet te vertellen op welke datum, op welke wijze en door wie zijn vader is vermoord. De vreemdeling veronderstelde slechts dat zijn vader is vermoord door , aldus de staatssecretaris.

2.2. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris bij het tegenwerpen van de omstandigheid dat de vreemdeling niet kon vertellen wie de collega's van zijn vader waren, onvoldoende rekening heeft gehouden met de leeftijd van de vreemdeling, die ten tijde van de dood van zijn vader Voorts heeft de rechtbank overwogen dat de vreemdeling wel wist dat zijn vader commandant was, werkte in de provincie , district , en dat het districtshoofd heette. De rechtbank heeft geconstateerd dat de vreemdeling, anders dan de staatssecretaris heeft gesteld, wel verklaringen heeft afgelegd over de reden van de moord op zijn vader, de persoon die zijn vader heeft bedreigd en de strijd tussen de en de . Dat de vreemdeling geen precieze tijdsaanduiding heeft kunnen geven van deze strijd en van de ontvangst van de dreigbrieven aan het adres van zijn vader, kan naar het oordeel van de rechtbank verklaard worden door de jonge leeftijd van de vreemdeling. De staatssecretaris heeft voorts naar haar oordeel onzorgvuldig gehandeld door de in beroep overgelegde dreigbrieven en een werkpas van de vader van de vreemdeling niet te onderzoeken.

2.3. Door te overwegen als hiervoor vermeld heeft de rechtbank niet onderkend dat zij het standpunt van de staatssecretaris over de positieve overtuigingskracht van de verklaringen van de vreemdeling diende te beoordelen in samenhang met de overige, onder 2.1 weergegeven, tegenwerpingen. De rechtbank heeft deze tegenwerpingen ten onrechte niet bij haar oordeel betrokken. Gelet op de in het besluit van 8 oktober 2010 opgesomde tegenwerpingen is de rechtbank ten onrechte niet tot het oordeel gekomen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van de vreemdeling positieve overtuigingskracht missen en dat de leeftijd van de vreemdeling hieraan niet in de weg staat.

De vreemdeling heeft in beroep een kopie van de werkpas van zijn vader en een kopie van twee dreigbrieven, gedateerd op en , overgelegd. De staatssecretaris wijst er in zijn grief op dat, nog daargelaten dat de documenten slechts in kopievorm zijn overgelegd, de vreemdeling in zijn zienswijze van 24 augustus 2010 heeft gesteld dat hij nooit dreigbrieven heeft ontvangen en zijn vader deze niet heeft bewaard. Tegen die achtergrond was de staatssecretaris niet gehouden om nader onderzoek naar deze documenten te verrichten.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 8 oktober 2010 alsnog ongegrond verklaren.
4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 juli 2011 in zaak nr. 10/38148;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

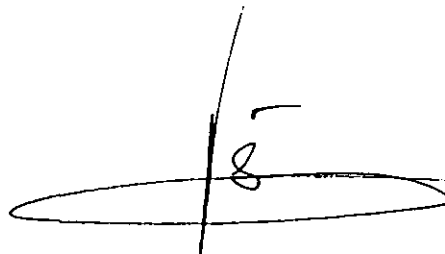
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 januari 2013

512.
Verzonden: 15 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser